

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาพูด ภาษาเขียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง วิจัยคุณค่าภาษาพาเพลิน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาพูดและภาษาเขียนในสื่อต่าง ๆ
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ภาษาพูด ภาษาเขียน

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวัฒนธรรมทางภาษาและมีวิธีการใช้ถ้อยคำตามระเบียบราชการและสื่อสารโดยทั่วไปในหมู่คนไทย ภาษาไทยมาตรฐานแบ่งออกเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

หลักการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน

ภาษาพูด	ภาษาเขียน
๑. ใช้สื่อสารในการพูด	๑. ใช้สื่อสารด้วยการเขียน
๒. พูดโดยสร้างความรู้สึกร่วมกันเอง ไม่นิยมใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ยกเว้นการกล่าวอ้างอิง	๒. ใช้ภาษาพูดปะปนในภาษาเขียนได้ในบางลักษณะ เช่น นิทาน เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ ฯลฯ
๓. ไม่เคร่งครัดการใช้ถ้อยคำตามหลักเกณฑ์ในการใช้ภาษามากนัก	๓. เคร่งครัดการใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในการใช้ภาษา
๔. ใช้ถ้อยคำภาษาที่สุภาพ และเหมาะสมกับกาลเทศะ	๔. ใช้ถ้อยคำภาษาที่สุภาพ และเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวอย่างการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน

ภาษาพูด	ภาษาเขียน
ผมอยากกินข้าวแล้วนะ	ผมหิวข้าวแล้วครับ
ตัวไปหยิบหนังสือพิมพ์มาให้หน่อย	ตัวช่วยหยิบหนังสือพิมพ์ให้หน่อยด้วย
โอย ! อยากจะบ้าตายทำไมการบ้านยากแบบนี้	ทำไมการบ้านวันนี้ถึงยากมากนะ
รอเดี๋ยวกำลังจะเอาหนังสือมาคืนให้	รอสักครู่กำลังจะนำหนังสือมาคืนให้